

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra GJENBOERNE

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699399885168/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

men du vil aldrig gjøre det mere. – Ja men det er dog underligt, at jeg inte vidste noget af det!

KLINT. Aa det var jo kun de to, der forlovede sig.

SMIDT. Ja vist, jeg var inte med, det er ganske rigtig. Men slemt var det.

KLINT. Men Basalt kunde jo dog ikke fortælle Dem det, førend det var sket.

SMIDT. Ja det har De Ret paa – men slemt var det alligevel.

MADAM. Hvad, kalder du det slemt?

SMIDT. Ja jeg gjør, Mutter; det var slemt, at jeg ikke vidste det, for saa havde jeg ikke givet Løjtnanten mit Ord!

{ RIKKE. Aa Gud!

{ BASALT. Nej se! det var dog sandt!

{ AMALIE. Hvad hører jeg?

MADAM. Har du givet Løjtnanten dit Ord? Men Fatter, hvorfor gjorde du dog det?

SMIDT. Ih, fordi han bad mig om det. Løjtnanten er jo en pæn Mand, og jeg vidste jo inte noget om det Væsen med Studenten. – Men hør, Student! hvorfor vil De ogsaa absolut have Rikke? De kan jo tage Malle, hun sla'r strax til.

AMALIE. Nej maa jeg være fri.

BASALT. Ja jeg kan ikke opgive Ders Datter.

SMIDT. Ja da faar De sgu gjøre det, for mit Ord – det bryder jeg inte. *Til Rikke.* Men hør, min Tøs! du skal inte se surt for det, for du kan jo allenfals være fri saa længe, til Løjtnanten har faaet det Embede paa de fire Tusind.

KLINT. Aa det faar han saamænd aldrig.

SMIDT. Naa ja desto bedre, saa kan hun jo faa Lov at vente, til han faar det.